

د حضرت دانیال نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

د دانیال کتاب بنیادی موضوع د خدای پاک د قدرت ده. هر قسمه حالات د هغه په قابو کښې دی. د دې نه علاوه مونږ په دې کتاب کښې دا مطالعه کوو چې خدای پاک خپلو منونکو سره وفادار دے. باوجود د آزمېښت او دباؤ، ایماندارانو له پکار دی چې په خپلو دنیاوی کارونو کښې هم د خدای پاک سره وفادار پاتې شی. مونږ له هیڅکله په خپلې مجبوری کښې د خدای پاک شریعت او قانون ماتول نه دی پکار. لکه د دانیال په شان مونږ له هم په هر قسمه مشکله وخت او حالاتو کښې په خدای پاک بهروسه پکار ده او هغه به مونږ له د عزت او د درناوی مقام راکړی. حضرت دانیال نبی مونږ ته د قېد په دوو مختلفو واقعو کښې یوه نمونه ښائی چې خدای پاک څنگه خپلې وعدې رښتینې ثابتې کړې. حضرت دانیال بابل ته په جلاوطنۍ کښې د نورو ځوانانو سره غوره کړې شو چې د نبوکدنصر بادشاه په دربار کښې خدمتگار شی. بیا چې کله فارس بابل فتح کړو نو یو ځل بیا حضرت دانیال له یو اوچت مقام ورکړې شو. او هغه د جلاوطنۍ په دور کښې په دې دواړو حالاتو کښې خدای پاک سره وفادار پاتې شو. خدای پاک دانیال نبی د ازمو نه بچ کړو او د اور په بټۍ کښې یې بچ وساتلو ځکه چې هغه تر آخره د خدای پاک سره وفادار پاتې شو او د بل کوم څیز عبادت یې ونه کړو. او په دې کتاب کښې یو بل مقصد هم شته او هغه دا چې، د حضرت دانیال نبی دا پیغام په اروان وخت کښې د حضرت عیسیٰ مسیح د عدالت او خلاصون په حقله یوه رويا هم وی. د حضرت دانیال نبی پېشگويانې په

انجيل شريف كښې هم راغلي دي او خاص كر مونږ يې د يوحنا د رويا په كتاب
كښې مطالعه كولې شو. د حفظ كولو دپاره ۱۲:۲ آيت ”نو بيا به هغه گڼ خلق
څوك چې په خاورو كښې پراته دي راپاڅيري، څوك به د ابدې ژوند دپاره، او
څوك د رسوائۍ او ابدې شرم دپاره.“

حضرت دانیال د نبوکدنضر په دربار کښې

۱) د یهوداه د بادشاه د یهوئیم د حکومت په درېم کال، د بابل بادشاه نبوکدنضر یروشلم ته راغلو او هغه یې محاصره کړو. ۲) او مالک خدای یهوئیم د یهوداه بادشاه سره د خدای د کور څه خاص څیزونه د هغه لاسونو ته حواله کړل. هغه دا د خدای د کور سامانونه بابل ته د خپل معبود کور ته یوړل او دا یې د خپل معبود د کور په خزانه کښې کېښودل. ۳) نو بیا بادشاه د خپل دربار مشر خصی آفسر آشپیناز ته حکم وکړو، چې یو څو بنی اسرائیلیان چې د شاهي خاندان او مخوریزو سړو سره تعلق ساتي راولئ. ۴) یو څو ځوانان چې هیڅ قسمه جسماني عیب په کېښې نه و، چې ښکلی، او د هر قسمه زده کړې قابلیت په کېښې و، ښه هوبنیار و، په پوهېدلو کېښې تېز، او د شاهي محل د خدمت قابل و، اوله. هغه به دې ځوانانو ته د بابل د ژبې او د ادب لوستلو تربیت ورکړی. ۵) نو بادشاه د خپل دربار د شاهي دسترخوان نه هغوی ته د خوراک خوړلو او د میو څښلو حکم ورکړو. دوی ته به درې کاله تربیت ورکړی شې او د دې نه وروستو به دوی د بادشاه د خدمت دپاره حاضر شې. ۶) په هغوی کېښې ځینې د یهوداه د قبیلې و او لکه دانیال، حننیه، میشائیل او عزریاه. ۷) هغه د خصیانو مشر آفسر په هغوی نوی نومونه کېښودل، په دانیال یې بیلطشضر، په حننیه یې شدرک، په میشائیل یې میشک، او په عزریاه یې عبدنجو نوم کېښودو. ۸) خو دانیال دا فېصله وکړه چې خپل ځان به په شاهي خوراک او شاهي میو نه پلټوی، او هغه د خصیانو د مشر آفسر نه اجازت وغوښتو چې هغه په دې طریقې ځان نه پلټوی. ۹) نو اوس خدای پاک د خصیانو د مشر آفسر په زړه کېښې د دانیال دپاره مینه او رحم واچولو، ۱۰) خو د خصیانو مشر آفسر دانیال ته وویل، ”زه د خپل مالک بادشاه نه یږېرم، چا چې ستاسو خوراک څښاک مقرر کړی دے. او که هغه تاسو د نورو همزولو ځوانانو نه کمزوری وگوري نو بیا به څه کړی؟ نو بادشاه به بیا ستاسو په وجه زما سر پرې کړی.“ ۱۱) دانیال بیا هغه ملازم ته وفرمائیل کوم چې د خصیانو مشر آفسر په دانیال،

حننياه، ميشائيل او عزرياه مقرر كړې وو، (۱۲) ”مهرباني وكړئ تاسو د خپلو نوكرانو د لسو ورځو دپاره اندازه واخلي، او مونږ ته د خوراك دپاره سبزي او د څښلو دپاره د اوبو نه بغير بل څه مه راكوئ. (۱۳) نو بيا زمونږ شكلونه د هغه ځوانانو سره وگوره څوك چې شاهي خوراك څښاك كوي، او بيا د خپلو نوكرانو سره هغه شان وكړه څه چې ته گورې. (۱۴) نو هغه بيا دې خبرې ته راضي شو او لس ورځې يې د هغوئ اندازه واخستله. (۱۵) د لسو ورځو په آخر كښې هغوئ د نورو ټولو ځوانانو نه صحتمند او ښه ښكارېدل چا چې شاهي خوراك كولو. (۱۶) نو بيا هغه ملازم د هغوئ نه مقرر شوي خوراك او مې خوا كړل او د هغې په ځاي يې سبزي وركړه. (۱۷) نو دې څلورو واړو ځوانانو ته ځدائ پاك د هر قسم ادب، علم، پوهه او زده كړه وركړه، او دانيال هم د هر قسم رويا او خوبونو تعبير كولي شو. (۱۸) كوم وخت چې بادشاه د هغوئ د تربيت دپاره مقرر كړې وو پوره شو، نو بيا د خصيانو مشر آفسر هغه ټول ځوانان ښوكدنضر ته پېش كړل. (۱۹) بادشاه د هغوئ سره خبرې وكړې، او هغه يو كس هم په دوي كښې د دانيال، حننياه، ميشائيل او عزرياه برابر پېدا نه كړو، نو هغوئ د بادشاه په دربار كښې په خدمت كولو مقرر شول. (۲۰) بادشاه د عقل او پوهې په هره مسئله كښې به چې كله د هغوئ نه تپوس كولو، نو هغه هغوئ د خپل سلطنت د ټولو جادوگرو او نجوميانو نه لس چنده هوشيار بيا موندل. (۲۱) او دانيال د فارس د خورس د بادشاهي اول كال پورې هلته په شاهي دربار كښې خدمت كولو.

د ښوكدنضر خوب

۲ (۲۱) د خپلې بادشاهي په دويم كال، ښوكدنضر داسې خوبونه وليدل چې د هغه سوچ يې گډوډ كړو، او هغه ته بيا خوب نه ورتلو. (۲۲) نو بيا بادشاه جادوگر، فالگر، كوپگر او نجوميان راوغوښتل چې هغه ته ووايي چې هغه څه خوب ليدلې

دے. هر كله چې هغوى راغلل او د بادشاه په وړاندې ودرېدل، ﴿٣﴾ هغه دوى ته ووييل، ”ما يو خوب ليدلې دے كوم چې زه ډېر پرېشانه كړې يم او زه غواړم چې په دې پوهه شم چې د دې خوب څه مطلب دے.“ ﴿٤﴾ نو بيا نجوميانو هغه ته په آرامي ژبه كېنې ووييل چې، ”بادشاه سلامت دې تر ابده ژوندې وى. خپلو خادمانو ته دې خپل خوب بيان كړه، نو مونږ به د هغې تعبير تاسو ته ووايو.“ ﴿٥﴾ خو بادشاه نجوميانو ته ووييل، ”ما دا پخه فېصله كړې ده، كه چېرې تاسو ما ته دا ونه وايئ چې زما خوب څنگه وو او تعبير يې نه كړئ، نو زه به تاسو ټوټه ټوټه كړم او ستاسو كورونه به د خاورو په ډېرو بدل كړم.“ ﴿٦﴾ خو كه تاسو ما ته زما خوب ووايئ او بيا د هغې تعبير راته ووايئ، نو زه به تاسو ته تحفې، انعامونه او لوى عزت دركړم. اوس تاسو ما ته زما خوب ووايئ او هغه راته تعبير كړئ.“ ﴿٧﴾ نو يو ځل بيا هغوى هغه ته ووييل، ”بادشاه دې خپلو خادمانو ته خپل خوب بيان كړئ، او مونږ به يې تعبير كړو.“ ﴿٨﴾ نو بيا بادشاه هغوى ته په جواب كېنې ووييل، ”زه په دې يقين لرم چې تاسو د وخت نه فائده اخلي، ځكه چې تاسو په دې پوهه شئ چې دا زما پخه فېصله ده.“ ﴿٩﴾ كه چېرې تاسو ما ته زما خوب ونه وايئ، نو بيا تاسو ډپاره صرف يوه سزا ده. تاسو دا صلاح كړې ده چې ما گمراه كړئ او راته دروغ ووايئ او ما دوكه كړئ، او تاسو دا اُميد ساتئ چې زما سوچ به بدل شى. نو بيا تاسو ما ته زما خوب ووايئ، او بيا زه به په دې پوهه شم چې تاسو يې ما ته تعبير هم راكولې شئ.“ ﴿١٠﴾ نجوميانو بادشاه ته په جواب كېنې ووييل، ”په زمكه داسې هيڅ څوك نشته چې د بادشاه په دې خبره عمل وكړي. تر اوسه پورې داسې نه دى شوى چې يو بادشاه د خپل فالگر، جادوگر يا نجومى نه داسې تپوس كړې وى، كه هغه بادشاه هر څومره لوى او طاقتور وى.“ ﴿١١﴾

بادشاه سلامت تاسو چې څه غواړئ هغه يو ناممكن كار دے. دا بادشاه ته د هغه د معبودانو نه بغير هيڅ څوك نه شى څرگندولې، او هغوى د انسانانو سره نه اوسېږي.“ ﴿١٢﴾ بادشاه چې كله دا واورېدل نو په دې هغه ډېر زيات په قهر شو او حكم يې وكړو چې د بابل ټول هوښياران او پوهان دې قتل كړې شى. ﴿١٣﴾ نو بيا

د هوبنيارانو د قتلولو حکم جاری شو، او د دانيال او د هغه ملگرو پسې يې هم کسان ورولبړل چې هغوی قتل کړی. (۱۶) هرکله چې اريوک د بادشاه د محافظانو مشر، د بابل د هوبنيارانو قتلولو پسې ووتو نو دانيال په ډېر هوبنيارتيا او تمیز د هغه سره خبرې وکړې. (۱۵) هغه د بادشاه د آفسر نه تپوس وکړو چې، ”بادشاه دومره سخت فرمان ولي جاری کړی دے؟“ بيا د بادشاه آفسر اريوک دانيال ته ټوله قيصه بيان کړه. (۱۶) نو په دې اورېدو سره دانيال سمدستی بادشاه له ورغلو او د هغه نه يې وخت وغوښتلو، چې دے به ورته د خوب تعبیر ورکړی. (۱۷) نو بيا دانيال خپل کور ته واپس لاړو او ټوله قيصه يې خپلو ملگرو حنياه، ميشائيل، او عزرياه ته بيان کړه. (۱۸) هغه دوی ته خواست وکړو چې آسمانی خدای پاک ته د دې راز د څرگندولو په حقله د رحم سوال وکړی، نو چې دے، د ده دوستان او د بابل نور هوبنياران قتل نه شی. (۱۹) په هم هغه شپه دا راز په رويا کښې دانيال ته څرگند شو. نو بيا دانيال د آسمانی خدای پاک ثناء صفت بيان کړو (۲۰) او هغه وفرمائيل چې، ”د خدای پاک نوم ته دې د تل دپاره ثناء صفت وی، حکمت او قدرت د هغه دے. (۲۱) هغه وختونه او حالات بدلوی، هغه بادشاهان په تخت کښېنوی او هغوی اخوا کوی. هغه پوهانو له پوهه او عالمانو له علم ورکوی. (۲۲) هغه ژور او پټ د راز څيزونه څرگندوی، هغه ترې خبر دے څه چې په تياره کښې پراته دی، او د هغه نه گېرچاپېره نور دے. (۲۳) زه ستا ثناء صفت او شکر گزاری کوم، اے زما د پلار نيکه پاکه خدایه. ځکه چې تا ما له پوهه او قدرت راکړی دے. تا ما ته هغه څه وښودل د څه چې مونږ ستا نه غوښتنه وکړه، تا ما ته د بادشاه خوب او د هغه مسئله څرگنده کړه.“

حضرت دانيال خوب تعبیروی

(۲۴) نو بيا دانيال اريوک له لاړو، څوک چې بادشاه د بابل د هوبنيارانو د قتلولو دپاره مقرر کړی وو، ”د بابل هوبنيار خلق مه قتلوه. ما بادشاه له بوځه، او زه به د هغه خوب تعبیر هغه ته ورکړم.“ (۲۵) نو اريوک سمدستی دانيال بادشاه له

بوتلو او هغه بادشاه ته وويل، ”ما د يهوداه په جلاوطنو خلقو كښې يو كس پيدا كړو څوك به چې بادشاه ته د هغه د خوب مطلب ووايې.“ (٢٦) بادشاه دانيال نه تپوس وكړو، چا ته به يې چې بيلطشضر وئيل، ”آيا ته ما ته دا وئيلې شې چې ما څنگه خوب ليدلې دې او د هغې تعبير كولې شې؟“ (٢٧) دانيال جواب وركړو، ”د كوم راز چې بادشاه تپوس كوي هغه هيڅ يو هوبنيار، فالگر، جادوگر، او نجومى نه شي كولې چې هغه راز بيان كړي، (٢٨) خو په آسمان كښې يو خدائى پاك موجود دې څوك چې پټ رازونه څرگندوي، هغه چې نبوكدنضر بادشاه ته په خوب كښې ښودلى دى چې په راتلونكو ورځو كښې به څه پېښ شي. كله چې ته په خپل كت كښې پروت وې او كوم خوب او رويا چې تا وليدله او ستا په ذهن كښې هغه تيره شوې ده هغه څه داسې ده. (٢٩) اې بادشاه سلامت كله چې ته هلته پروت وې، نو ستا فكر او سوچ د راتلونكو حالاتو طرف ته واوږدو، او د رازونو ښكاره كوونكى درته دا وښودل چې په آئنده كښې به څه كيرى. (٣٠) دا كوم راز چې ما ته څرگند شو، د دې دا مطلب نه دې چې گڼې زه دې د نورو كسانو نه ډېر هوبنيار يم، خو دا د دې ډپاره چې ته، اې بادشاه سلامت، د دې راز په تعبير باندې كوم چې ستا په خيال كښې تير شو پوهه شې. (٣١) اې بادشاه سلامت تا په خوب كښې وليدل چې يوه لويه ځلېدونكې او حېرانوونكې مجسمه ستا په وړاندې ولاړه وه او هغه يروونكې وه. (٣٢) د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو نه جوړ شوى وو، د هغه سينه او لاسونه د سپينو زرو نه، د هغه گډېه او پتونونه د زېرو نه جوړ وو، (٣٣) د دې پندې د اوسپنې، او د پښو څه حصه د اوسپنې او څه حصه د پخې شوې خاورې نه جوړه شوې وه. (٣٤) هر كله چې تا دې ته كتل، نو په دې وخت كښې د غره نه يو لوى كاڼى په خپله راجدا شو، خو د انسان په لاسونو نه. هغه د هغه مجسمې په پښو راپرېوتو كومې چې د اوسپنې او خاورو نه جوړې شوې وې او هغه يې ټوټه ټوټه كړې. (٣٥) نو بيا اوسپنه، خاوره، زېر، سپين زر او سره زر ټول ټوټه ټوټه شو او داسې والوتل لكه څنگه چې په اوږې كښې بوس د غنمو په درمند كښې الوځي. هوا هغه ټول يوږل او هيڅ نښه يې

پاتي نه شوه. خو هغه کاني کوم چې دا مجسمه وويشته هغې نه يو لوی غر جوړ شو او ټوله زمکه يې ونيوله. (۳۶) دا ستا خوب وو، او زه به يې اوس تعبير هم درته بيان کړم. (۳۷) تاسو، اې بادشاه سلامت، د ټولو بادشاهانو نه لوی بادشاه يئ. آسماني خدای پاک درته بادشاهي او قدرت، زور شان او شوکت درکړې دے. (۳۸) هغه ستا لاسونو ته ټول انسانان او ځناور او د هوا مارغان حواله کړي دي. چرته چې هم دوی اوسپړي، هغه ته په هغوی ټولو حکمران مقرر کړې يې. او هغه د سرو زرو سر ته په خپله يې. (۳۹) ستا نه وروستو، به يوه بله بادشاهي قائمه شي چې ستا د بادشاهي نه به کمزورې وي، او بيا به درېمه بادشاهي راشي، د زېرو به وي، او دا به په ټوله زمکه حکمراني وکړي. (۴۰) په آخر کبني به بيا څلورمه بادشاهي راشي چې د اوسپني په شان به مضبوطه وي ځکه چې اوسپنه هر څه ماتوي او ټوټه ټوټه کوي، نو بيا څنگه چې اوسپنه څيزونه ټوټه ټوټه کوي نو داسې به هغه نور ټول مات او ټوټه ټوټه کړي. (۴۱) لکه څنگه چې تا وليدل چې د هغې د پښو او گوتو څه حصه د اوسپني او څه حصه د پخې خاورې نه جوړه وه نو دا به جدا شوې بادشاهت وي، خو بيا به هم په کبني څه نا څه د اوسپني زور پاتي وي، څنگه چې تا اوسپنه خاورې سره يوځای وليدله. (۴۲) که څه هم چې تا وليدل چې اوسپنه د خټې سره گډه شوې وه، نو بيا به د دې بادشاهي څه حصه طاقتوره او څه حصه کمزوري وي. (۴۳) تاسو وليدل چې اوسپنه د خاورې سره يوځای شوې وه، نو بيا به دغه شان د هغه بادشاهي خلق هم کوشش وکړي چې د يو بل سره په واده کولو د يو بل ملاتړ جوړ شي، خو دوی به په خپلو کبني په اتفاق نه شي لکه څنگه چې اوسپنه د خاورو سره يوځای کېدلې نه شي. (۴۴) د هغه بادشاهانو په زمانه کبني، به آسماني خدای پاک داسې بادشاهي راولي چې هغه به هيڅکله نه ختمیږي، نه به دا بل قوم نيولې شي. هغه به دا ټول بادشاهتونه مات کړي او ختم به يې کړي، خو دا به د تل دپاره پاتي شي. (۴۵) دا د غره نه د کاني د راجدا کېدلو د روي تعبير دے، خو د انسانانو په لاسونو نه، هغه کاني چې اوسپنه، زېر، خاوره، سپين زر او سره زر يې ټوټه کړل.

لوی خدائ پاک بادشاه ته دا بنودلی دی چې په راتلونکی وخت کښې به څه کږی. دا خوب رښتیا او تعبیر یې باوری دے.

د بادشاه حضرت دانیال ته انعام ورکول

٤٦ نو بیا نبوکدنضر بادشاه د دانیال په وړاندې تپت شو او د هغه عزت یې وکړو او حکم یې وکړو چې هغه ته د غلو دانو او د خوشبو نذرانې وړاندې کړی. ٤٧ بادشاه دانیال ته ووئیل، ”بې شکه ستا خدائ پاک د ټولو معبودانو خدائ پاک دے او د بادشاهانو مالک دے او د رازونو ښکاره کوونکے دے. ځکه چې تا ته دا راز څرگند کړے شو.“ ٤٨ بیا بادشاه دانیال ته لوی مقام ورکړو، او پیرې او ښکلې تحفې یې ورکړې. بادشاه هغه د بابل په ټوله صوبه باندې حکمران او د ټولو هوبنیارانو مشر مقرر کړو. ٤٩ نو د دانیال په خواست سره بادشاه شدرک، میشک، او عبدنجو د بابل د صوبې په انتظامیه کښې آفسران مقرر کړل، او په خپله دانیال په شاهي دربار کښې پاتې شو.

د سرو زرو د مجسمې د عبادت حکم

٣ ١ نبوکدنضر بادشاه یوه د سرو زرو مجسمه جوړه کړه چې لس کم سل فټه اوچته او نهه فټه پلنه وه، او هغه هغه د بابل په صوبه کښې د دُورا په مېدان کښې ودروله. ٢ نو بیا بادشاه ټولو حکمرانانو، مشیرانو، خزانچیانو، قاضیانو او د صوبو آفسرانو ته پېغام ولېږلو چې د مجسمې د لگولو مراسمو له راشی کومه چې هغه ودرولې وه. ٣ نو بیا ټول حکمرانان، مشیران، خزانچیان، قاضیان، او د صوبې نور آفسران د مجسمې د وقف کېدو رسم له راغونډ شول کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه او د هغې په وړاندې هغوی ودرېدل. ٤ نو بیا پندورچی په اوچت آواز اعلان وکړو، ”اے د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو، تاسو ته دا حکم دے چې هغه ضرور سر ته ورسوی. ٥ څنگه چې تاسو

د بیگل، شپیلی، رباب، بینجو، سریندې، ستار او هر قسمه موسیقی او سازونو آواز واورئ نو هغه د سرو زرو مجسمې ته عبادت او سجده وکړئ کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې ده. (۶) هر هغه څوک چې عبادت او سجده ونه کړی نو هغه به سمدستی د اور په لمبه بټی کښې وغورزولې شی. (۷) نو هرکله چې هغوی د بیگل، شپیلی، رباب، بینجو، سریندې، ستار او هر قسمه موسیقی او سازونو آواز واورېدو، نو د ټولو خلقو او ټولو قومونو او د هرې ژبې خلقو، هغه د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړه او د هغې عبادت یې وکړو، کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه.

د حضرت دانیال په دوستانو د نافرمانی الزام

(۸) نو په دې موقع څه نجومیان بادشاه له ورغلل او د یهودیانو خلاف یې سخت شکایت وکړو. (۹) هغوی نبوکدنضر بادشاه ته وویل چې، ”اے بادشاه، تۀ دې د تل دپاره ژوندې یې. (۱۰) اے بادشاه سلامت، تاسو یو فرمان جاری کړې دے، هغه دا چې هر څوک چې د بیگل، شپیلی، رباب، بینجو، سریندې، ستار او هر قسمه موسیقی او سازونو آواز واورئ هغوی دې د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړی او د هغې عبادت دې وکړی. (۱۱) او هر څوک چې دې مجسمې ته سجده ونه کړی او د هغې عبادت ونه کړی، نو هغه به د بل شوې اور بټی ته ضرور وغورزولې شی. (۱۲) خو اے بادشاه سلامت، دلته یو څو یهودیان دی څوک چې تا د بابل په صوبې باندې مشران مقرر کړی دی، شدرک، میشک او عبدنجو، څوک چې تا له توجو نه درکوی. نه هغوی ستا د معبودانو خدمت کوی او نه د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت کوی کومه چې تا ودرولې ده. (۱۳) نو بیا په دې باندې بادشاه پېر غصه شو او حکم یې وکړو چې سمدستی شدرک، میشک، او عبدنجو ما ته حاضر کړئ. نو دا کسان بادشاه له راوستلې شول. (۱۴) نو بیا نبوکدنضر هغوی ته وویل، ”شدرک، میشک او عبدنجو ولې دا خبره رښتیا ده چې تاسو زما د معبودانو خدمت او د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت نه کوئ

کومه چې ما ودرولې ده؟ (۱۵) اوس کله چې تاسو د بیگل، شپیلی، رباب، بینجو، سریندې، ستار او هر قسمه موسیقي او سازونو آواز واورئ، نو که چېرې تاسو دې ته تیار یئ چې هغه د سرو زرو د مجسمې په وړاندې تپت شئ او د هغې عبادت وکړئ کومه چې ما جوړه کړې ده، نو پوره بشه ده. خو که چېرې تاسو د هغې عبادت ونه کړئ نو تاسو به سمدستی د اور بتی ته وغورزولئ شئ. نو کوم یو معبود به تاسو زما د لاسه خلاص کړی؟“ (۱۶) شدرک، میشک او عبدنجو بادشاه ته جواب ورکړو، ”اے نبوکدنضره، مونږ ته د دې ضرورت نشته چې ستا نه په دې معامله کبني د خپل ځان ساتنه وکړو. (۱۷) اے بادشاه که چېرې مونږ د بل شوې اور بتی ته وغورزولئ شو، نو د کوم خدای پاک چې مونږ خدمت کوو هغه دا کولئ شی چې مونږ د هغې نه وساتئ، او هغه به مونږ ستا د لاسونو نه بچ کړی. (۱۸) اے بادشاه سلامت، خو که چېرې هغه مونږ ستا نه بچ هم نه کړی، خو ته په دې پوهه شه چې مونږ به نه ستا د معبودانو عبادت او نه د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت وکړو کومه چې تا ودرولې ده.“

د حضرت دانیال دوستانو له د مرگ سزا اورول

(۱۹) نو بیا نبوکدنضر شدرک، میشک او عبدنجو ته پېر سخت غصه شو، او د غصې نه د هغه رنگ تک سور شو. او هغه حکم وکړو چې هغه د اور بتی د پخوا نه اووه ځله زیاته گرمه کړئ. (۲۰) او هغه په خپل فوج کبني څو تکړه کسانو ته حکم وکړو چې شدرک، میشک او عبدنجو کلک وتړئ او په بتی کبني یې د اور لمبو ته وغورزولئ. (۲۱) نو بیا هغوی هغه درې واړه کسان د خپلو قميصونو، پرتوگونو، چوغو او پټکو سره وتړل او د اور لمبو ته یې په بتی کبني وروغورزول. (۲۲) خو د بادشاه حکم پېر زورور وو او بتی پېره زیاته گرمه شوې وه نو ځکه د اور شغلو هغه فوجیان وسوزول او مړه یې کړل چا چې شدرک، میشک او عبدنجو د اور په بتی کبني وغورزول. (۲۳) نو دا درې کسان کلک تړلئ شوی وو او د اور بتی کبني یې وغورزول. (۲۴) سمدستی په هېرانتیا سره نبوکدنضر

راپاڅېدو او هغه د خپلو مشيرانو نه تپوس وکړو، ”ولې مونږ درې کسان نه ؤو تړلی او په دې بټۍ کېنې مو نه ؤو غورزولی څه؟“ په جواب کېنې هغوی ورته ووييل چې، ”آو چې، اې بادشاه سلامت.“ (۲۵) هغه ووييل چې، ”خو وگورئ، زه درې نه، بلکې څلور کسان وينم چې په اور کېنې گرځي، چې نه تړلې شوی دی او نه ورته څه نقصان رسېدلې دې او څلورم کس لکه د مقدسې فرېستې په شان ښکاري.“

د حضرت دانيال د دوستانو آزادېدل او هغوی ته اوچت مقام ورکول

(۲۶) نو بيا نبوکدنضر د اور د بټۍ خولې ته نژدې ورغلو او آواز يې ورکړو، ”شدرک، ميشک او عبدنجو، د خدای تعالیٰ خدمتگارانو، بهر راوځئ. دلته راشئ.“ نو شدرک، ميشک او عبدنجو د اور نه بهر راووتل. (۲۷) نو بيا لوی آفسران، سرکاری کسان، حکمرانان، او مشيران د هغوی نه گېرچاپېره راټول شول او وې ليدل چې اور بلکل د هغوی بدن ته څه نقصان نه دې ورکړې، او نه د هغوی د سر وېښته راگونجی شوی دی، او د هغوی چوغې هم نه دی سوزېدلې، او د هغوی د بدن نه د اور بوئ هم نه تلو. (۲۸) نو بيا نبوکدنضر ووييل، ”د شدرک، ميشک او د عبدنجو د خدای پاک ثناء دې وی چا چې خپله فرېسته راولېږله او خپل خدمتگاران يې بچ کړل. د هغوی په هغه باندي ايمان وو او زما حکم يې د پښو لاندې کړو او هغوی دې ته تيار ؤو چې د خدای پاک دپاره خپل ژوند د لاسه ورکړی نه دا چې د هغه په ځای د بل معبود خدمت او عبادت وکړی. (۲۹) نو په دې وجه زه دا حکم جاری کوم چې د ټولو خلقو او قومونو او د هرې ژبې خلق که چېرې هغوی د شدرک، ميشک او عبدنجو د خدای پاک خلاف څه ووائی نو هغوی به ټوټې ټوټې شی او د هغوی کورونه به تباه کړې شی، ځکه چې بل یو معبود هم داسې نشته چې څوک داسې بچ کړی.“ (۳۰) نو بيا بادشاه شدرک، ميشک او عبدنجو ته د بابل په صوبه کېنې نور هم اوچت مقام

د نبوکدنضر دویم خوب لیدل

۴ (۱) نبوکدنضر بادشاه د دُنیا ټولو خلقو، ټولو قومونو، او ټولو ژبو ویوونکو ته دا پیغام ورولېږلو چې، په خیر اوسئ. (۲) زه غواړم چې تاسو ته د هغه معجزو او حېرانونکو نښو په حقله خبرې وکړم کومې معجزې چې خدای تعالیٰ زما دپاره کړې دي. (۳) د هغه معجزې څومره لوی دي، او د هغه عجائبات څومره طاقتور دي. د هغه بادشاهی تر ابده پورې ده، او د هغه بادشاهی نسل در نسل پورې ده. (۴) ما نبوکدنضر په خپل محل کښې په آرام او عبش عشرت سره ژوند کولو. (۵) ما یو خوب ولیدو کوم چې زه ویرولم. کله چې زه په خپل کت کښې پروت وم، نو کومه رویا او تصور چې زما په خیال کښې راغلو نو هغې زه ډېر زیات ویرولم. (۶) نو ما بیا حکم وکړو چې د بابل ټول هوښیار خلق راوغواړئ چې زما د خوب تعبیر وکړي. (۷) نو کله چې جادوگر، فالگر، نجومیان او قسمت معلومونکی راغلل، ما هغوی ته خوب ووئیلو خو هغوی د هغې تعبیر ما ته ونه کړې شو. (۸) خو آخر دانیال زما حضور ته راغلو، او ما ورته خپل خوب بیان کړو. مقدسو معبودانو ورته خاص طاقت ورکړې وو، او ما په هغه باندې د خپل معبود بیلطشضر نوم کېښودو. او د معبودانو روح په هغه کېښې وو. (۹) ما ورته ووئیل چې، ”بیلطشضر د جادوگرانو مشر زه په دې پوهېږم چې د معبودانو روح په تا کېښې دے، او هیڅ راز معلومول ستا دپاره مشکل کار نه دے. زما خوب داسې دے، او ته یې ما ته تعبیر راکړه. (۱۰) کله چې زه په خپل کت کېښې اوده وم ما دا خوب ولیدلو، ما ولیدل، زما په وړاندې د زمکې په مینځ کېښې یوه ونه ولاړه وه. او هغه ډېره زیاته اوچته وه. (۱۱) دا ونه ډېره غټه او لوړه او طاقتوره شوه او سر یې د آسمان سره ولگېدو، او دا به د ټولې دُنیا د بل سر نه ښکارېدله. (۱۲) د هغې پانې ښکلې وې، او مېوه یې ډېره وه،

او په دې کبني د هر چا خوراک وو. او د هغې لاندې د مېدان ځناورو د ځان دپاره د پناه ځای پېدا کړو، او د هوا مارغانو يې په ځانگو کبني ځان له جالې جوړې کړې، او هغې نه هر يو مخلوق ته خوراک ملاوېدلو. (۱۳) کله چې ما لا په خوب کبني د دې رويا په حقله سوچ کولو، نو ومې ليدل چې د آسمان نه يوه مقدسه فرېسته راکوزېده، چې اخوا ديخوا يې کتل. (۱۴) هغې په زور سره دا اعلان وکړو چې، دا ونه راوغورزوئ او ځانگې يې پرې کړئ، د دې پانې راوشو کوئ او مېوه يې تس نس کړئ. د دې لاندې ځناور او د ځانگو نه يې مارغان وشړئ. (۱۵) خو د دې بېخ په زمکه کبني پرېږدئ او د اوسپنې او زېږو پټې ترې نه تاو کړئ. او هلته يې په واښو کبني پرېږدئ. نو پرېږدئ چې هغه په پرځه کبني لوند شي او هغه دې په ځنگل کبني د ځناورو سره اوسپړي. (۱۶) اووه کاله به هغه د انسان عقل نه لری بلکې د هغه عقل به د ځناورو وي. (۱۷) د هغه فرېستي د سزا ورکولو فېصله واورولې شوه، ترڅو چې هر يو کس ته د دې پته ولگي چې ځدای تعالی د انسانانو په بادشاهۍ باندې اختيار لری او چې هغه چا له وغواړی نو هغه له بادشاهۍ ورکوی، که څه هم چې هغه کس ډېر غريب وي. (۱۸) نبوکدنضر بادشاه ووئيل، ”دا هغه خوب دے چې ما وليدلو. نو بيا بيلطشضره، ته ما ته د دې تعبير بيان کړه ځکه چې زما يو شاهي مشير هم ما له د دې تعبير نه شي راکولے. خو ته يې راکولے شي ځکه چې د مقدسو معبودانو روح په تا کبني دے.“

د حضرت دانيال د دوېم خوب تعبير ورکول

(۱۹) نو دانيال، چې بل نوم يې بيلطشضر وو، په دې دومره هيبت واخستو چې د څه وخت دپاره هيڅ يې هم نه شو فرمائيلے، او د هغه سوچ هغه وارخطا کړو. نو بادشاه هغه ته ووئيل، ”بيلطشضره، په دې خوب او د هغې په مطلب مة خفه کېږه.“ خو بيلطشضر ورته په جواب کبني وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، زه غواړم چې دا خوب او د دې تعبير دې ستا دپاره نه بلکې ستا د دشمنانو دپاره وي. (۲۰)

هغه ونه چې تا وليدله، کومه چې دومره لوړه وه چې آسمان ته رسېدلې وه او په دُنیا کېنې هر چا ته ښکارېدله، (٢١) د هغې پانې ښائسته وې او مېوه يې دومره زياته وه چې د ټولې دُنیا دپاره کافي وه. ځنگلي ځناورو د دې لاندې آرام کولو او مارغانو به د دې په څانگو کېنې جالې جوړولې. (٢٢) اې بادشاه سلامت، تۀ په خپله هغه ونه يې. تۀ ډېر اوچت او مضبوط شوې يې، تۀ دومره لوی شوې يې چې لويوالې دې تر آسمانه پورې رسېدلې دې او ستا بادشاهت د زمکې د بله سره پورې رسېږي. (٢٣) اې بادشاه سلامت، تا يوه مقدسه فرېسته وليدله، چې د آسمان نه لاندې راکوزېدله او فرمائيل يې چې، دا ونه ووهې او تباه يې کړې، خو د هغې تنه او جرړې په زمکه کېنې پرېږدې او د اوسپنې او زېږو په زخړ يې وټړې او په وښو کېنې يې پرېږدې. او پرېږده چې په پرځه کېنې لوند شي، او چې د اوو کالونو پورې د ځنگلي ځناورو په مينځ کېنې پاتې شي. (٢٤) اې بادشاه سلامت، ستا د خوب تعبیر دا دې کومه فېصله چې خدای تعالی ستا خلاف کړې ده. (٢٥) تۀ به د خلقو نه يوې خوا ته وشرلې شي او د ځنگلي ځناورو سره به ژوند کوې، تۀ به لکه د څارو په شان گياه خورې او د آسمان په پرځه به تر کولې شي. نو بيا به اووۀ کالونه تير شي ترڅو چې تۀ په دې باندې پوهه شي چې صرف خدای تعالی د انسانانو په بادشاهت اختيار لري او هغه چا له يې ورکوي چې چا له يې زړۀ غواړي. (٢٦) د فرېستې هغه حکم چې د ونې تنه سره د جرړو پرېږدې نو د هغې مطلب دا دې چې ستا بادشاهي به بيا راشي خو کله چې تاسو آسماني حکومت ومنئ. (٢٧) بادشاه سلامت، په دې وجه دې زما نصيحت تا ته د منلو وې، د خپلو گناهونو اعتراف وکړه او هغه په ښو کولو سره پرېږده، او په مظلومانو رحم وکړه او شرارت پرېږده. نو کېدې شي چې په دې کېنې به ستا د بادشاهي خیر قائم پاتې شي. (٢٨) بيا دا هر څۀ په ښو کونډنضر بادشاه وشو. (٢٩) دولس مياشتې وروستو کله چې هغه په بابل کېنې د شاهي محل په چت باندې گرځېدو، (٣٠) هغه ووئيل چې، ”ولې دا هغه لوی د بابل ښار نه دې کوم چې د بادشاهانو د اوسېدو دپاره ما په خپل زور طاقت سره د خپل جلال او شان

شوکت د څرگندېدو دپاره آباد کړې دے؟“ (۳۱) هغه خبره لا د هغه په شونډو وه چې د آسمان نه یو آواز راغلو، ”نبوکدنصر بادشاه ستا دپاره دا حکم دے چې، ستا نه هغه شاهي اختیارات واخستلے شو. (۳۲) تہ به د خلقو نه وشړلے شي او د ځنگلي ځناورو سره به اوسېږي، تہ به لکه د څاروو په شان گياہ خورې. په دې به اووۀ کالونه تیر شي ترڅو چې تہ په دې باندې پوهه شي چې ځدائ تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختیار لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړۀ غواړی.“ (۳۳) نو سمدستی هغه څۀ پوره شو څۀ چې د نبوکدنصر په حقله وئیلی شوی ؤو. هغه د خلقو د مینځ نه وشړلے شو او د ځناورو په شان یې گياہ وخوړله. د هغه په بدن پرځه وربدله تر هغې پورې د هغه وېبستۀ لکه د شاهین د بڼو په شان لوی شو او د هغه نوکونه لکه د مارغانو د پنجو په شان اوږدۀ شول.

د نبوکدنصر د ځدائ پاک ثناء صفت بیانول

(۳۴) د اوو کالونو نه وروستو، ما نبوکدنصر خپلې سترگې د آسمان طرف ته اوچتې کړې، او زما عقل دوباره بحال شو. او ما د ځدائ تعالیٰ ثناء صفت ادا کړو، او د هغه احترام او جلال مې بیان کړو څوک چې د تل دپاره ژوندے دے. د هغه بادشاهی تر ابدہ پورې ده، او د هغه بادشاهی نسل در نسل پورې ده. (۳۵) د هغه په مقابل کبني د زمکې ټول خلق هیڅ نه دی. هغه د آسمانی فرېستو او د زمکې د خلقو سره چې څۀ غواړی هغه کوی. د هغه لاس هیڅوک نه شي نیولے او نه ورته څوک دا وئیلے شي چې، ”تا څۀ وکړل؟“ (۳۶) په هم هغه وخت کبني کله چې زما عقل کار شروع کړو، نو زما عزت او شان و شوکت ما ته د خپلې بادشاهی دپاره واپس ملاو شو او زما مشیرانو او آفسرانو ما ته حلف راکړو، زۀ په خپل تخت باندې دوباره کبېناستلم. او د پخوا نه زما عزت نور هم زیات شو. (۳۷) نو اوس، زۀ نبوکدنصر، د آسمان د بادشاه ثناء صفت او لوی بیانوم، ځکه څۀ چې هغه کوی هغه صحیح دی او د هغه ټول کارونه د انصاف دی. او هغوی څوک چې کبر او لوی کوی نو هغه یې عاجز کولے شي.

د بيلشضر مېلمستيا

٥ (١) يوه ورځ بيلشضر بادشاه يوه لويه مېلمستيا تياره كړه او د خپلو آفسرانو نه يې زر كسان راوغوښتل او د هغوئ سره يې يوځائ مې وڅښل. (٢) كله چې بيلشضر خپل مې څښل، نو هغه حكم وكړو چې هغه د سرو زرو او سپينو زرو جامونه او پيالي راوړئ كومې چې د هغه پلار نبوكدنضر په يروشلم كښې د مالك خدائ د كور نه راوړې وې، چې بادشاه او د هغه آفسران، د هغه ښځې او د هغه وينځې په كښې مې وڅښي. (٣) نو بيا هغوئ د سرو زرو جامونه او پيالي راوړې كومې چې په يروشلم كښې د خدائ پاك د كور نه راوړلې شوې وې، او بادشاه او د هغه آفسرانو، د هغه ښځو او د هغه وينځو په هغو كښې وڅښل. (٤) كله چې هغوئ مې څښل، نو بيا هغوئ د سرو زرو، سپينو زرو، پيتلو، اوسپنو، د لرگي او د كاڼو نه د جوړو شوو معبودانو ثناء صفت وكړو. (٥) او ناگهانه د انسان د لاس گوتي رابنكاره شوې او د شاهي محل د دېوال په پلستر باندې د شمعدان سره نږدې ليكل وكړل. كله چې هغه لاس ليكل كول نو بادشاه په خپله هغه وليدلو. (٦) د هغه رنگ د يرې نه تك زېر شو او دومره یرېدلې وو چې د پښو د رېږدو په وجه په ځائ ودرېدلې نه شو. (٧) نو بادشاه په تېزه آواز وكړو چې جادوگر، فالگر او نجوميان راوغواړئ. نو د بابل دې هوبښيارو سړو ته بادشاه ووييل چې، ”هر څوك چې دا ليكلې شوي الفاظ ولولي او د هغې مطلب راته بيان كړي نو هغه ته به كاسني چوغه د عزت دپاره ورواغوستلې شي او د هغه په غاړه كښې به د سرو زرو هار واچولې شي، او په بادشاهي كښې به ورته درېم مقام ملاو شي.“ (٨) نو بيا د بادشاه ټول هوبښياران راغلل، خو هغوئ هغه ليكل ونه شو لوستلې او نه يې بادشاه ته دا وئيلې شو چې د دې څه مطلب دې. (٩) نو بيا بيلشضر بادشاه نور هم يرې واخستو او د هغه رنگ نور هم زېر شو. او د هغه ټول آفسران هم پرېشانه شول. (١٠) خو كله چې د بادشاه مور د بادشاه او د هغه د مشيرانو شور شرابه واورېده، نو هغه د مېلمنو حال ته رانوتله. هغې ووييل چې، ”اې بادشاه سلامت ته دې د تل دپاره ژوندې يې. مه وارخطا كېره،

پېر مه زېږېږه. (۱۱) ستا په بادشاهي کښې يو سرې دے چې په هغه کښې د پاکو معبودانو روح دے. ستا د پلار په زمانه کښې په هغه کښې د معبودانو په شان عقل، حکمت او پوهه ښکاره شوه. نبوکدنضر بادشاه ستا پلار هغه د جادوگرو، فالگرو، نجوميانو او پېشگويانو والا مشر مقرر کړے وو. (۱۲) دا سرې دانيال، چا ته چې بادشاه بيلطشضر نوم ورکړو، بې شانه قابليت او پوهه لري، او هغه د خوبونو په تعبیر، د مشکلو د وڼو په حل کولو او د راز په خبرو څرگندولو کښې تکړه او ماھر دے. نو دانيال راوغواړه، هغه به درته ووائی چې د دې ليکلو مطلب څه دے.

د حضرت دانيال د هغه ليکلو وضاحت کول

(۱۳) نو بيا دانيال د بادشاه حضور ته راوستلے شو، او بادشاه هغه ته ووييل، "ته هغه دانيال يې څه، څوک چې زما پلار نبوکدنضر بادشاه د يهوداه د جلاوطنو سره د يهوداه نه دلته راوستے وو؟" (۱۴) ما اورېدلی دی چې په تا کښې د خدايانو علم دے، او ستا عقل، پوهه او خاص حکمت پېر لوی دے. (۱۵) زما په وړاندې هوبنياران او جادوگران راوستلے شوی وؤ چې دا ليکلے شوی الفاظ ولولی او ما ته يې مطلب بيان کړی، خو هغوی د دې مطلب بيان نه کړے شو. (۱۶) خو اوس ما دا اورېدلی دی چې ته تعبیر ورکولے شي او مشکلي مسئلې حل کولے شي. که ته دا ليکل لوستلے شي او ما ته د دې مطلب بيانولے شي، نو ستا د عزت دپاره به تا ته کاسنی شاهي چوغه درواغوستلے شي او ستا په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولے شي، او په بادشاهي کښې به درته درېم لوی مقام درکړے شي." (۱۷) نو دانيال بادشاه ته جواب ورکړو، "قربان تحفي دې بل چا له ورکړه او يا يې ځان سره کړه. خو بيا به هم زه دا ليکل بادشاه ته ولولم او هغه ته به يې مطلب بيان کړم. (۱۸) اے بادشاه سلامت، خدای تعالی ستا پلار نبوکدنضر ته بادشاهت، لويوالے، جلال او شان و شوکت ورکړی وؤ. (۱۹) هغه، هغه له پېر اوچت مقام ورکړے وو نو په دې وجه د ټولو خلقو د ټولو قومونو، او ټولو ژبو

خلق د هغه په وړاندې د يرې نه رپرېدل. څوك به چې هغه مړ كول غوښتل نو مړ به يې كړو، څوك به يې چې ژوندې پرېښودل غوښتل نو هغه به يې ژوندې پرېښودو، او چا ته به يې چې ترقي وركول غوښتل نو هغه له به يې ترقي وركړه، او څوك به يې چې عاجز كول غوښتل هغه به يې عاجز كړو. (٢٠) خو كله چې د هغه زړه مغروره شو، او كبر يې اختيار كړو، نو هغه د خپلې بادشاهۍ تخت نه كوز كړې شو او هغه د خپل عزت نه محروم كړې شو. (٢١) هغه د بنيادمو د مينځ نه وشړلې شو او هغه ته د ځناورو عقل وركړې شو، او هغه د ځنگلي خرو سره اوسېدو. هغه لکه د څاروی په شان گياڼه وخوره، او د هغه بدن د آسمان په پرځه باندې تر شو، ترڅو چې هغه دا وپېژندل چې خدای تعالی د بنيادمو په بادشاهت باندې اختيار لري او هغه چا له يې وركوي چې چا له يې زړه غواړي. (٢٢) خو تا د هغه زويه بيلشضره، خپل ځان د هغه په وړاندې عاجز نه كړې شو، باوجود د دې چې ته په دې هر څه باندې خبر وې. (٢٣) بلکې، تا خپل ځان د آسماني مالک په خلاف راپورته كړو. د هغه د كور جامونه او پيالي ستا په وړاندې راوړلې شوي دي. تا او ستا آفسرانو، ستا بنځو، او ستا وينځو په هغې كښې مې وڅښل. تا د سرو زرو او سپينو زرو، د زېرو، د اوسپنې، لرگي او د كاڼو نه د جوړو شوو معبودانو ثناء صفت وكړو، څوك چې نه ليدلې شي او نه اورېدلې شي او نه پوهيږي. خو تا د هغه مالک خدای عزت ونه كړو د چا په لاس كښې چې ستا ژوند او ستا ټولې لارې دي. (٢٤) نو په دې وجه خدای پاک لاس راولېږلو كوم چې دا پېغام وليكلو. (٢٥) دا هغه پېغام دې كوم چې ليكلې شوې وو، منې، منې ثقيل، فرسين. (٢٦) د دې الفاظو مطلب دا دې. منې، د دې مطلب دې شمېر، خدای پاک ستا د بادشاهۍ ورځې شمېرلې دي او هغه يې ختمې كړې دي. (٢٧) ثقيل، مطلب دې وزن، ته په تله باندې وتلله شوې او په وزن ډېر سپك وختلې. (٢٨) د فرسين، معنى دا ده چې تقسيم، ستا بادشاهۍ تقسيم شوې ده او هغه ميديانو او فارسيانو ته وركړې شوې ده. (٢٩) نو بيا د بيلشضره په حكم، دانيال ته كاسني رنگ چوغه ورواغوستلې شوه، د هغه په غاړه كښې يې د

سرو زرو هار ورواچولو، او په بادشاهی کښې هغه د درېم اوچت مقام په توگه اعلان کړې شو. (۳۰) نو په هم هغه شپه بېلشضر د بابل بادشاه ووژلې شو، (۳۱) داریوس میدی چې د دوو شپیتو کالو وو نو بادشاهی یې ونيوله.

حضرت دانیال د زمرو په غار کښې اچول

۶ (۱) داریوس دا فېصله وکړه چې ټوله بادشاهی په یو سل او شل صوبو باندې تقسیم کړی، او هغه لوی افسران مقرر کړل چې په هره صوبه حکمرانی وکړی. (۲) بادشاه دانیال او دوه نور کسان په دې افسرانو سر پرست مقرر کړل چې په افسرانو او د بادشاه په گټو باندې نظر وساتي. (۳) دانیال زر دا ثابته کړه چې هغه د نورو وزیرانو او لوی افسرانو نه پېر قابل دے. نو بیا حکه بادشاه دا فېصله وکړه چې هغه په ټوله بادشاهی باندې حاکم مقرر کړی. (۴) نو په دې وجه نور وزیران او لوی افسران په دې لټون کښې شو چې د هغه په حکومتی انتظام کښې څه داسې غلطی پیدا کړی. خو هغوی څه داسې هیڅ څیز د هغه خلاف پیدا نه کړلو چې هغه پرې ملامته کړی، حکه چې هغه پېر ایماندار وو او هیڅ قسم غلطی او بې ایمانی یې نه کوله. (۵) آخر هغه کسانو دا ووئیل چې، ”دې طریقې سره به مونږ په دانیال هیڅ قسمه الزام ونه لگولې شو. خو یوه خبر ده چې د الزام باعث جوړېدې شی یعنې د هغه د خدای پاک د شریعت په حقله.“ (۶) نو بیا وزیران او لوی افسران په یو ځای بادشاه له ورغلل او ورته یې ووئیل چې، ”داریوس بادشاه دې د تل دپاره ژوندې وی. (۷) مونږ د ټول ملک شاهي وزیران، افسران، مشیران، مشران او حاکمان په دې راضی شوی یو چې بادشاه دې یو فرمان جاری کړی او په سختی سره دې په هغې عمل وکړې شی چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر څوک چې هم ستا نه بغېر د بل معبود یا انسان عبادت وکړی، نو هغه دې د زمرو په غار کښې واچولې شی. (۸) نو اوس، اے بادشاه سلامت، دا حکم جاری کړه او مهر پرې ولگوه چې څوک هم دا بدل نه

کړې شی، لکه د میدیانو او فارسیانو د قانون په مطابق چې نه منسوخ کېدونکې
 دے. (۹) نو بیا داریوس بادشاه په لیکل شوے فرمان دستخط وکړو. (۱۰) خو
 کله چې دانیال په دې خبر شو چې دا فرمان جاری شوے دے، نو هغه په خپل
 کور کېنې بره کوټې ته لاړو چې کړکۍ یې د یروشلم طرف ته کولاو وې. نو هره
 ورځ به یې درې ځله سجده او دُعا کوله، او د خپل خُدای پاک شُکر به یې ادا
 کولو، لکه څنگه چې هغه وړاندې کول. (۱۱) نو بیا دا کسان په یو ځای لاړل او
 دانیال یې ولیدلو چې دُعا یې کوله او د خپل خُدای پاک نه یې مدد غوښتلو. (۱۲)
 نو بیا هغوی بادشاه له لاړل او هغه ته یې د هغه شاهي حکم په حقله یاداشت
 ورکړو، ”آیا تاسو دا حکم نه وؤ جاری کړے چې په راتلونکو دېرشو ورځو کېنې
 هر چا هم بغېر ستا نه اے بادشاه سلامت، د بل معبود او یا انسان عبادت وکړو
 او یا دُعا یې ترینه وغوښتله هغه به د زمرو په غار کېنې واچولے شی؟“ بادشاه
 ورته جواب ورکړو چې، ”آو، بلکل دا حکم د میدیانو او فارسیانو د قانون په
 مطابق دے کوم چې نه شی بدلېدلی.“ (۱۳) بیا هغوی بادشاه ته ووئیل چې،
 ”دانیال څوک چې یو د یهوداه د جلاوطنو کسانو نه دے، هغه نه ستا پرواه ساتی،
 اے بادشاه سلامت او نه ستا حکم ته څه توجو ورکوی. هغه اوس هم په ورځ
 کېنې درې ځله د خپل خُدای پاک نه دُعا غواړی.“ (۱۴) نو کله چې بادشاه دا
 خبره واورېده، نو هغه ډېر زیات خفه شو. هغه دا اراده وکړه چې دانیال بچ کړی
 او هغه ټوله ورځ تر نمر پربوتو پورې د داسې لارې چارې پیدا کولو کوشش وکړو
 چې دانیال بچ کړی. (۱۵) نو بیا هغه کسان په ډله بادشاه له ورغلل او هغه ته یې
 ووئیل، ”بادشاه سلامت، دا خبره یاد ساته چې، د میدیانو او فارسیانو د قانون په
 مطابق کوم یو قانون او فرمان چې بادشاه جاری کړی نو هغه بدلېدے نه شی.“
 (۱۶) نو بیا بادشاه حکم وکړو، او هغوی دانیال راوستلو او هغه یې د زمرو په غار
 کېنې وروغورزولو. بادشاه دانیال ته ووئیل چې، ”ستا خُدای پاک د کوم چې ته
 په وفاداری خدمت کوې، هغه دې تا له خلاصون درکړی.“ (۱۷) یو گټ راوړلے
 شو او د غار په خوله کېنودے شو، او بادشاه پرې خپل مهر او د خپلو حاکمانو

مهرونه يې پرې ولگول، د دې دپاره چې څوک دانيال بچ نه کړي. (١٨) نو بيا بادشاه خپل شاهي محل ته واپس شو او هغه شپه يې د خوراکه او د هر قسمه عېش عشرت نه بغير تيره کړه. او هغه ټوله شپه وپېښ وو او خوب نه ورتلو. (١٩) خو په توره خره بادشاه پاڅېدو او د زمرو غار ته په تېزۍ سره ورغلو. (٢٠) نو کله چې هغه غار ته نژدې ورورسېدو، نو هغه دانيال ته په غمژن آواز سره آواز ورکړو، ”اے دانياله، د ژوندی خدای خدمت کوونکيه، ولې ستا خدای پاک د چا چې ته په وفاداری سره عبادت کوې، هغه دا وکړې شو چې تا د زمرو نه بچ کړي؟“ (٢١) دانيال ورله جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، ته دې د تل دپاره ژوندې اوسې. (٢٢) زما خدای پاک خپله فرېسته راولېږله او هغې د زمرو خولې بندې کړې. هغوی ما ته هيڅ قسمه نقصان نه دې رارسولې، ځکه چې زه هغه ته بې گناه ثابت شوم. بادشاه سلامت، نه ما ستا خلاف څه جرم کړې دې.“ (٢٣) بادشاه په دې بې حده خوشحاله شو او حکم يې وکړو چې دانيال د غار نه راوباسي. او کله چې يې دانيال رابهر کړو، نو په هغه يو زخم هم نه وو، ځکه چې د هغه په خپل خدای پاک باور وو. (٢٤) بيا د بادشاه په حکم، هغه سړی راوستلې شول چا چې په دانيال د بد نيت نه الزام لگولې وو او د زمرو په غار کېنې يې د بنځو او بچو سره وروغورزول. د غار بېخ ته د رسېدو نه وړاندې زمرو په هغوی حمله وکړه او هډوکي يې ورله ټوټه ټوټه کړل. (٢٥) نو بيا په ټول ملک کېنې داريوس بادشاه ټولو خلقو، قومونو، او د دنيا د هرې ژبې ويوونکو ته دا وليکل، ”په تاسو دې سلامتيا او برکت وي. (٢٦) زه د خپلې بادشاهۍ په هر ځای کېنې خلقو ته دا فرمان جاری کوم چې تاسو ټول د دانيال د خدای نه پرېږئ او د هغه عزت کوئ. ځکه چې هغه ژوندې خدای پاک دې، او همېشه پاتې کېدونکې دې، د هغه بادشاهۍ به هيڅکله نه تباه کېږي، او د هغه بادشاهۍ به کله هم نه ختمېږي. (٢٧) هغه بچ کوونکې او ساتونکې دې، هغه په آسمان او زمکه کېنې نښې او عجائب څرگندوي. هغه دانيال د زمرو د پنځو نه بچ کړو.“ (٢٨) نو دانيال د داريوس بادشاه په حکومت کېنې او د فارس د بادشاه خورس په حکومت

د حضرت دانيال رويا د څلورو ځناورو په حقله

۷ (۱) د بابل د بادشاه بيلشضر د بادشاهۍ په اول کال، دانيال چې کله په خپل کټ کښې پروت وو نو هغه خوب وليدو او په خوب کښې د هغه په خيالونو کښې يوه رويا راغله. هغه هغه څه وليکل کوم چې هغه په خوب کښې وليدل. (۲)

دانيال وفرمائيل چې، ”په هغه شپه ما په رويا کښې وليدل چې هلته زما په وړاندې د آسمان هواگانې د څلورو خواو نه د سمندر په مخ په تېزه لگېدلې. (۳) نو څلور غټ ځناور، چې د يو بل نه مختلف ؤو، د سمندر نه بهر راووتل. (۴) اولنې د زمري په شان وو، او د باز غونډې وزرې يې وې. ما تر هغې پورې ورته کتل ترڅو چې يې وزرې پرې کړې شوې او ودرولې شو او بيا دا لکه د انسان په شان په زمکه په دوو پښو ودرېدلو، او انساني سوچ ورته ورکړې شو. (۵) نو بيا زما په وړاندې ما دوهم ځناور وليدو، کوم چې د مېلو په شان ښکارېدو. دا په خپل يو طرف باندې اوچت کړې شو، او د دې درې پښتۍ په خپله خوله کښې د غابونو په مينځ کښې نيولې وې. هغه ته وئيل کېده، پاڅه او په غوښو ځان موږ کړه. (۶) د دې نه وروستو، ما يو بل ځناور وليدو، هغه لکه د پړانگ په شان وو. او د دې په شا لکه د مارغه په شان څلور وزرې وې. د دې ځناور څلور سرونه ؤو، او د دې ته يې د حکومت کولو اختيار ورکړې وو. (۷) د دې نه وروستو د شپې ما په خپله رويا کښې څلورم ځناور وليدو چې خطرناک او پروونکې او ډېر طاقتور وو. د اوسپنې غټ غابونه يې ؤو او خپل ښکار به يې په هغې ريچې ريچې کړو او تير به يې کړو او څه به چې ترې نه پاتې شو نو هغه به يې د خپلو پښو لاندې کړو. هغه د نورو ټولو ځناورو نه کوم چې مخکښې ؤو مختلف وو، او د هغه لس ښکرونه ؤو. (۸) کله چې ما د هغه د ښکرونو په حقله سوچ کولو، نو هلته زما د وړاندې يو بل ورکوټې ښکر د هغوی په مينځ کښې ښکاره شو، او

درې وړومبې بشکرونه د هغه په وړاندې راوويستلې شول. د هغه بشکر لکه د انسان د سترگو په شان سترگې وې او په خوله باندې يې په بې پرواهۍ سره لافې کولې.

د هغه ذات رويا چې همېشه ژوندې دے

۹) کله چې ما ورته کتل نو تختونه په خپل ځای باندې ولگولې شو، او ازلی ذات په خپل تخت کېښناستو. د هغه جامې لکه د واورې په شان سپينې وې، او د هغه د سر وېښتې لکه د سپينې وړۍ په شان وو. او هغه د اور په تخت باندې کېښناستو او د پايو نه يې د اور شغلې ختلې. ۱۰) او د هغه د حضور نه د اور درياب راوتلو او د هغه په وړاندې روان وو. په زرگونو زرگونو د هغه خدمت له راغلل، او په لکونو هستيانې د هغه په وړاندې ودرېدلې. بيا د عدالت دپاره دربار کولاو شو، او کتابونه کولاو کړې شول. ۱۱) ورته مې هم هغه شان کتل ځکه چې هغه ورکوټې بشکر د کبر نه پکې خبرې کولې. تر هغې پورې مې ورته کتل چې هغه څلورم ځناور مړ کړې شو او د ده لاش تباہ او بل شوی اور ته وغورزولې شو. ۱۲) د هغه نورو درېو وارو ځناورو نه قدرت واخستلې شو، خو هغوی ته د لږ وخت دپاره د ژوندۍ پاتې کېدلو اجازت ملاو شو. ۱۳) نو په هم هغه شپه کېښې ما په خپله رويا کېښې ولیدل، چې هلته زما په وړاندې يو کس لکه د ابن آدم په شان وو، چې د آسمان د ورېځو سره راروان وو. او هغه ازلی ذات ته ورورسېدو او د هغه حضور ته حاضر کړې شو. ۱۴) هغه ته اختيار، جلال او شاهي طاقت ورکړې شو، د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو د هغه عبادت وکړو. د هغه بادشاهي ابدی او نه ختمېدونکې ده، د هغه بادشاهي به هيڅ کله تباہ نه شي.

د دانيال د خوب تعبير

۱۵) زه دانيال، د هغه هر څه په حقله پرېشانه وم څه چې ما ليدلى ؤو، او زما
 رويا زه وپرولم. ۱۶) نو بيا زه هغه ولاړو كسانو ته چې هلته تخت سره نژدې ؤو
 يو له ورغلم او تپوس مې ترې نه وكړو چې د دې هر څه مطلب څه دى. نو هغه
 ما ته د دې تعبير څه داسې وكړو، ۱۷) دا څلور ځناور څلور بادشاهي دى چې د
 زمكې نه به راوچتې شي. ۱۸) خو په آخر كې به د خدائى تعالى مقدسو خلقو ته
 بادشاهي ملاو شي، او هغوى به په هغې باندې تر اېده پورې بادشاهي كوي. ۱۹)
 نو بيا ما غوښتل چې د څلورم ځناور په حقله صحيح مطلب باندې ځان پوهه
 كړم، كوم چې د نورو ټولو نه مختلف او پروونكې وو. او غاښونه يې د اوسپنې
 او د پښو پنچې يې د زېرو وې، هغه ځناور چې خپل ښكارونه يې ريچې ريچې
 كړل او تير يې كړل او څه چې ترې نه پاتې شول هغه يې د پښو لاندې كړل. ۲۰)
 ما هم غوښتل چې د هغه په سر د هغه لسو ښكرونو په حقله معلومات حاصل
 كړم، د هغه بل ښكر په حقله كوم چې راوختلو، د كوم د راختلو نه مخكې چې
 هغه درې وغورزېدل، هغه ښكر چې د نورو نه بيا غټ ښكارېدو او چې سترگې يې
 د انسان په شان وې، او د دې خولې د كبر خبرې كولې. ۲۱) كله چې ما دا هر
 څه كتل، نو دې ښكر د مقدسينو خلاف جنگ وكړو او هغوى ته يې شكست
 وركولو، ۲۲) ترڅو چې هغه ازلى ذات راغلو او د خدائى تعالى د مقدسينو په حق
 كېنې يې د عدالت اعلان وكړو. او بيا هغه وخت راغلو چې هغوى ته بادشاهي
 ملاو شوه. ۲۳) نو بيا هغه ما ته ووييل چې، دا څلورم ځناور هغه د دنيا څلورمه
 بادشاهي ده كومه چې به په زمكه راښكاره شي. دا به د نورو ټولو بادشاهتونو نه
 مختلفه وي او دا به ټوله زمكه تيره كړي، او د پښو لاندې او ريچې ريچې به يې
 كړي. ۲۴) هغه لس ښكرونه لس بادشاهان دى څوك چې به د دې بادشاهي نه
 راشي. د دوى نه وروستو به يو بل بادشاه پېدا شي، هغه به د مخكېښو نه مختلف
 وي، هغه به درې بادشاهان ختم كړي. ۲۵) هغه به د خدائى تعالى خلاف خبرې
 كوي او د هغه په مقدسينو به ظلم وكړي، شريعت او د اخرونو مقرر وخت د
 بدلولو كوشش به وكړي. مقدسين به هغه ته د درې نيمو كالو دپاره حواله شي.

﴿٢٦﴾ خو بيا به د هغه خلاف عدالت شروع شى، او د هغه نه به حکومت واخستلې شى او هغه به هم په مڪمل توگه تباہ شى. ﴿٢٧﴾ نو بيا به د آسمان لاندې د ټولو بادشاهتونو حكومت، طاقت او لوى هغه ايماندارانو ته حواله شى چې د خدائى تعالىٰ خلق دى. د هغه بادشاهى به ابدى وي، او ټول حكمرانان به د هغه عبادت او تابعدارى وكړي. ﴿٢٨﴾ دا خبره دلته ختمه شوه. زه دانيال په خپلو خيالونو كښې پرېشانه وم او زما مخ د يرې نه تك زېر وو، خو دا خبره ما خپل ځان سره محفوظه وساتله.“

د حضرت دانيال د گډ او چپلى روياء

٨ ﴿١﴾ د بيلشضر بادشاه د بادشاهى په درېم كال، ما دانيال بله روياء وليده، د هغې روياء نه وروستو كومه چې ما مخكښې ليدلې وه. ﴿٢﴾ په روياء كښې ما خپل ځان د سوسه قلعه په خوا كښې د عيلام په صوبه كښې د اولائى نهر په غاړه ولاړ وليدلو. ﴿٣﴾ ما وكتل چې هلته زما د وړاندې يو د دوو ښكرو والا گډ د نهر په غاړه ولاړ وو، او ښكرونه يې اوږده وو. او يو ښكري يې د بل نه اوږد وو خو دا وروستو لوى شوې وو. ﴿٤﴾ نو ما وليدل چې هغه گډ د مغرب او شمال او جنوب طرف ته يې ښكرونه وهل. او يو ځناور هم د هغه مقابله نه شوه كولې، او هيچا څوك هم د هغه د زور نه خلاصولې نه شو. څه چې يې زړه غوښتل هغه يې كول، هغه ډېر طاقتور شو. ﴿٥﴾ كله چې ما د دې په حقله سوچ كولو، نو ناڅاپه يو چپلې چې د سترگو په مينځ كښې يې مضبوط ښكرو وو د مشرق طرف نه راغلو، هغه زمكې سره د لگېدو نه بغير د ټولې دنيا نه راواوړېدو. ﴿٦﴾ هغه د هغه دوو ښكرو والا گډ له كوم چې ما د نهر په غاړه ليدلې وو په تېزه او غصه ورغلو. ﴿٧﴾ ما هغه وليدو چې په هغه گډ يې په پيرې غصې سره حمله وكړه، هغه گډ يې لاندې راوغورزولو او د هغه دواړه ښكرونه يې ټوټه ټوټه كړل. د هغه په نسبت هغه ډېر كمزورې وو چې د هغه مقابله يې كړې وې، چپلى هغه لاندې په

زمکه راوغورزولو او د پښو لاندې پي کړو، او چا هم هغه گډ د هغه د زور نه بچ کولې نه شو. (۸) چېلې ډېر زورور شو، خو د خپل طاقت آخری حد ته په رسېدلو باندې د هغه لوی بڼکر مات شو، او د دې په ځای څلور اوچت بڼکرونه راوختل چې مخ پي د زمکې څلورو خواو ته وو. (۹) په هغې کښې د یو بڼکر نه بل راووتلو، چې په شروع کښې ورکوټې وو خو هغه د جنوب او مشرق طرف ته او د اسرائیل د بنائسته ملک طرف ته اوږد او طاقتور شو. (۱۰) دا دومره غټ شو چې آسمانی لښکرو ته ورسېدو، او هغه څه آسمانی لښکر او ستوری لاندې راوغورزول او د پښو لاندې پي کړل. (۱۱) هغه خپل ځان د آسمانی لښکرو د شهزاده په شان دومره اوچت وگڼلو، او هغه ته د روزانه قربانی پېش کول پي ختم کړل او د مالک خدای کور پي پلټ کړو. (۱۲) ځکه د سرکشی په وجه، آسمانی لښکرې او روزمره قربانی د بڼکر قدرت ته ورکړې شو. او هغه د هر کار په کولو کښې کامیاب شو او حقیقت زمکې ته وغورزولې شو. (۱۳) نو بیا ما واورېدل چې یوې مقدسې فرېستې خبرې کولې او بلې مقدسې فرېستې ورته وفرمائیل چې، ”دا کارونه به ترڅو پورې جاری وی کوم چې په رویا کښې ولیدلې شو؟ ترڅو پورې به دا گناه د روزمره قربانی په بدله کښې کیږي؟ ترڅو پورې به آسمانی لښکرې او د مالک خدای کور د پښو لاندې کیږي؟“ (۱۴) بیا فرېستې ما ته وفرمائیل، ”دا به تر دوه زره او درې سوه ماښامونو او سحررونو پورې وخت واخلي، او د هغې نه وروستو به د مالک خدای کور دوباره مقدس کړې شی.“

حضرت جبرائیل د حضرت دانیال د رویا تعبیرول

(۱۵) کله چې ما دانیال دا رویا کتله او په دې د پوهېدلو کوشش مې کولو، نو زما په وړاندې څوک ودرېدو چې لکه د انسان غوندې ښکارېدو. (۱۶) او ما د اولائی نهر د غاړې نه د یو سړی آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”اے جبرائیله، دې سړی ته د دې رویا مطلب ووايه.“ (۱۷) کله چې هغه ما ته نزدې راغلو چرته چې زه ولاړ وم، نو زه وویرېدلېم او پرمخې په زمکه پرېوتلم. هغه ما ته وفرمائیل، ”اے

بنی آدمه، په دې پوهه شه چې د دې رويا تعلق د آخری زمانې سره دے. (۱۸) کله چې هغه ما ته خبرې کولې، زه بې هوشه وم، په زمکه پرمخې پروت وم. بيا هغه زه ونيولم او په خپلو پښو يې ودرولم. (۱۹) بيا هغه ما ته وفرمائيل، ”زه د دې دپاره راغلم چې تا ته ووايم چې وروستو د غضب په وخت کښې به خه وشي، ځکه چې د دې رويا تعلق د آخری زمانې سره دے. (۲۰) کوم د دوو ښکرو گډ چې تا وليدو دا د مادی او فارس د بادشاهانو نمائندگی کوي. (۲۱) دا وپښتو والا چېله د يونان بادشاه دے، او هغه د سترگو په مينځ کښې لوی ښکر اولنې بادشاه دے. (۲۲) هغه څلور ښکرونه کوم چې د هغه يو مات شوی ښکر په ځای راوتلو د دې مطلب دا دے چې د اول بادشاهي نه به څلور نورې بادشاهي جوړې شي خو يو به هم دومره زور طاقت نه لري. (۲۳) د دوی د بادشاهي په آخری ورځو کښې کله چې د دې سرکشي او بدکاری آخری حد ته ورسېږي، نو يو ظالم او ماهر مکار بادشاه به راوچت شي. (۲۴) هغه به ډېر طاقتور شي، خو دا به د ده خپل طاقت نه وي. هغه به د حېرانونکي تباھي سبب شي او څه چې هغه کوي په هغې کښې به کامياب شي. هغه به زورور خلق او د ايماندارانو قوم تباھ کړي. (۲۵) د دوکې په سبب به هغه کامياب شي، او هغه به خپل ځان اوچت وگڼي. کله چې هغوی ځان محفوظ وگڼي، هغه به ناگهانه ډېر خلق تباھ کړي او د شهزادگانو د شهزاده خلاف به راپاڅي. خو بيا به هغه تباھ شي، خو دا نه چې د انسان په طاقت. (۲۶) د ماښامونو او سحرانو د قربانيانو کومه رويا چې تا ته ښودلې شوې ده هغه حقيقي ده، خو دا رويا پټه وساته، ځکه چې دا د ډېر لرې مستقبل په حقله ده. (۲۷) زه دانيال، ډيرې ورځې خفه او بيمار وم. بيا زه پاڅېدم او د بادشاه کارونو له واپس لارم. زه د دې رويا په وجه خفه وم، دا د پوهې نه بهر وه.

د خپلو خلقو دپاره د حضرت دانيال دُعا

۹ د مادی د اخسويرس د زوی د اريوس د بادشاهي په اول کال څوک چې

د بابليانو بادشاه جوړ شو، (۲) د هغه د بادشاهۍ په اول کال، زه دانيال د مقدسو صحيفو نه پوهه شوم، د مالک خدای د هغه کلام په مطابق چې هغه یرمياہ نبی له ورکړې وو، چې يروشلم به د اويا کاله پورې وران وي. (۳) نو بيا زه مالک خدای ته راوگرځېدم او هغه ته مې منت زاری وکړه او روژه مې ونيوله، او ما د ټاټ جامې واغوستلې او په خپل ځان مې ايره ونوستله. (۴) ما خپل مالک خدای نه دُعا وغوښتله او اقرار مې وکړو، ”اے مالک، ته لوی او حېرانوکی خدای يې، څوک چې د خپلې مینې وعده د هغوی سره قائمه ساتی څوک چې تا سره مينه کوی او ستا حکمونه منی، (۵) مونږ گناه کړې ده او غلط کارونه مو کړي دي. مونږ بد عملي کړې ده او سرکشی مو کړې ده، مونږ ستا د احکاماتو او شريعت نه مخ اړولې دے. (۶) مونږ ستا خدمت کوونکو پېغمبرانو ته غوږ ونه نيولو، چا چې ستا په نوم زمونږ بادشاهانو، زمونږ شهزادگانو او پلار نيکونو، او زمونږ د ملک ټولو خلقو ته خبرې وکړې. (۷) مالک، ته صادق يې، خونن ورغ مونږ د يهوداه او يروشلم او د ټول بني اسرائيل خلق، نږدې او لرې شرمنده يو، په هغه ټولو ملکونو کښې چرته چې تا مونږ د خپلو غداري په وجه خواره کړي يو. (۸) اے مالک خدای، مونږ او زمونږ بادشاهان، زمونږ شهزادگان او زمونږ پلار نيکونه په شرمونو شرمنده يو ځکه چې مونږ ستا خلاف گناه کړې ده. (۹) خو مالک خدای زمونږ خدای پاک مهربانه او بخښونکې دے، اگر چې مونږ د هغه خلاف بغاوت کړې دے، (۱۰) مونږ د خپل مالک خدای تابعداری نه ده کړې او د هغه هغه حکمونه مو نه دي منلي کوم چې هغه مونږ ته د خپل خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذريعه راکړل. (۱۱) ټولو بني اسرائيلو ستا د شريعت خلاف ورزی کړې ده، مخ يې ترې نه اړولې دے او ستا د منلو نه يې انکار کړې دے. نو په دې وجه هغه لعنتونه او قسم خوړلې شوي افتونه چې د خدای پاک د خدمت کوونکي موسیٰ په شريعت کښې ليکلې شوي دي په مونږ نازل شول، ځکه چې مونږ ستا خلاف گناه کړې ده. (۱۲) تا په مونږ د افت راوستلو په ذريعه څه چې دې زمونږ د بادشاهانو په خلاف فرمائيلی ؤو هغه دې پوره کړل. د آسمان د

لاندې هيڅکله هم داسې افتونه نه دي راغلي لکه څنگه چې په يروشلم راغلل. (۱۴)

څنگه چې د موسى په شريعت کښې ليکلې شوي دي، هغه ټول افتونه په مونږ نازل شوي دي، بيا اوس هم مونږ د خپل مالک خدای د رضا حاصلولو دپاره د خپلو گناهونو نه اوږدلی نه يو او نه مو ستا په حقيقت غور کړې دے. (۱۴) نو مالک خدای هم په مونږ د افت راوستلو څه پرواه ونه کړه، ځکه چې زمونږ مالک خدای په خپلو ټولو کارونو کښې صادق دے، خو بيا هم مونږ د هغه تابعداري ونه کړه. (۱۵) اوس اے مالک زمونږ خدایه، تا چا چې خپل خلق د مصر نه په خپل زورور لاس راويستل او خپل نوم له دې عزت او جلال ورکړو چې تر ننه قائم دے، د دې باوجود هم مونږ گناه وکړه، مونږ بدکارونه وکړل. (۱۶) اے مالک، په خپلو کارونو کښې ته صادق يې، نو په دې وجه ته خپله سخته غصه او غضب د خپل ښار يروشلم، ستا مقدس غرنه لرې کړه. زمونږ گناهونو او زمونږ د پلار نيکونو گناهونو يروشلم او ستا خلق د گېرچاپېره قومونو د خدا کړل. (۱۷) نو اوس اے مالک خدایه، د خپل خدمت کوونکي زما دُعا او زاری ته غور ونيسه. اے مالک خدایه د خپل نوم په خاطر خپل تباہ شوی پاک کور ته د رحم په نظر وگوره. (۱۸) اے خدایه، غور ونيسه او واوړه، خپلې سترگې کولو او هغه کنډر شوې ښار وگوره چې ستا په نوم پورې تړلې شوې دے. مونږ تا ته سوال زاری د دې دپاره نه کوو چې مونږ صادقان يو، خو ځکه چې ته پېر مهربانه يې. (۱۹) اے مالک واوړه، اے خدایه مونږ معاف کړه. اے مالک زمونږ واوړه او عمل پرې وکړه. اے زما خدایه د خپل ځان د خاطر دې مۀ ايسار پېره، ځکه چې ستا ښار او ستا قوم ستا په نوم پورې تړلې شوي دي.

د حضرت جبرائيل پېغام د مسح کړې شوي په حقله

(۲۰) نو چې کله ما خبرې او دُعا کوله او د خپلې گناه او زما د قوم د بني اسرائيلو د گناه اقرار مې کولو او خپل مالک خدای ته مې د هغه د مقدس غرنه دپاره زاری کوله، (۲۱) ما لا دُعا کوله چې جبرائيل، هغه سرې چې ما مخکښې په

رويا کښې ليدلې وو ما له په تېزۍ سره راغلو، د ماښام د قربانۍ وخت وو. (۲۲)
 هغه زه پوهه کړم او ما ته يې وفرمائيل، ”اے دانياله، زه اوس راغلم چې تا له
 پوهه او حکمت درکړم. (۲۳) څنگه چې تا دُعا شروع کړه نو هغې ته جواب
 ورکړې شو، زه د هغې وئيلو دپاره تا له راغلم ځکه چې ته پېر قدرمند يې. په دې
 وجه دې پېغام ته په خيال سره غور شه او په رويا ځان پوهه کړه. (۲۴) اويا وارې
 اووه کاله ستا قوم او ستا مقدس ښار دپاره مقرر شوی دی چې په کښې خپله
 سرکشی ختمه کړئ، او گناه بنده کړئ، د بدعملۍ کفارو ورکړئ، نه ختمېدونکې
 صداقت قائم کړئ، د پېغمبري رويا او پېشگوڼې تصديق وکړئ او چې د ټولو نه
 مقدس ځای مسح کړئ. (۲۵) په دې غور وکړئ او ځان پرې پوهه کړئ. دوه
 شپېته وارې اووه کاله به تير شي د کوم وخت نه چې د يروشلم د بيا جوړولو
 حکم ورکړې شوي دې ترڅو چې مالک ځدای مسح کړې شوي بادشاه
 راشي. يروشلم به سره د کوڅو او حفاظتي خندقونو جوړ کړې شي، خو که څه
 هم چې په يروونکي وخت کښې وي. (۲۶) د دې دوه شپېته وارې اووه کاله نه
 وروستو به مسح کړې شوي کس قتل کړې شي او هغه سره به څه نه وي. نو په
 هغه وخت کښې به بيا بل حکمران راوچت شي د چا لښکرې به چې دا ښار او د
 ځدای کور تباہ کړي. د دې خاتمه به لکه د سپلاب راشي، او د جنگ او د هغې
 بدبختي به د آخر پورې جاري وي، او د هغې تباہي حکم جاري شوي دې. (۲۷)
 هغه حکمران به د اووه کالو دپاره د پېرو خلقو سره لوظ وکړي او د دې وخت په
 نيمه کښې به هغه قربانۍ او نذرانې ختمې کړي. او د مالک ځدای د کور په
 اوچت ځای به يو داسې ناپاکه بُت کېږدي چې تباہي به راولي. او تر هغې پورې به
 هلته وي ترڅو چې ځدای پاک هغه خپل انجام ته ورسوي کوم چې ورته هغه
 مقرر کړې دې.“

د دجله سيند په غاړه د حضرت دانيال رويا

۱۰. د فارس د بادشاه خورس د بادشاهی په درېم کال ما دانیال ته چې راته بیلطشضر هم وئیل کېدو یوه رویا راکړې شوه. د دې پیغام حقیقت وو او دا د یو لوی جنگ په حقله وه. د رویا په وسیله زه په دې پیغام پوهه شوم. (۲) کله چې دا رویا ما ولیده نو په هغه وخت کېنې ما دانیال د درې هفتو نه ماتم کولو. (۳) ما نه بڼه خوراک کړې وو، نه مې غوښه او نه مې مې خپلو شونډو ته نزدې کړې وو، او ما د درېو هفتو د تېرېدو پورې د سر تېل هم استعمال کړی نه وو. (۴) د ورومبې میاشتي په څلیریشتمه ورځ، کله چې زه د دجله د لوی سیند په غاړه ولاړ وم، (۵) هر کله چې ما بره وکتل نو ځان ته مخامخ مې یو سرې ولیدو چې د سپین کتان جامې یې اغوستې وې، او د ملا نه یې د سوچه سرو زرو ملا بند تړلې وو. (۶) د هغه بدن د ایکوامرین کانی په شان وو، د هغه مخ لکه د برېښنا په شان ځلېدو، د هغه سترګې لکه د مشعلونو په شان بلېدلې، د هغه لاسونه او پښې لکه د زېرو په شان ځلېدل، او د هغه آواز لکه د لوی گڼې د شور په شان وو. (۷) صرف ما دانیال، دا رویا ولیده، ما سره نورو سپرو دا ونه لیده، خو بیا هم هغوی داسې وحشت واخستل چې وتبستېدل او ځانونه یې پټ کړل. (۸) نو زه یواځې پاتې شوم چې دا عظیمه رویا وگورم. په ما کېنې طاقت پاتې نه شو، زما رنگ د مړی په شان تک زېر شو او بې دمه شوم. (۹) نو بیا ما واورېدل چې هغه خبرې کولې، او څنگه چې ما هغه ته غوږ ونيولو، زه بې هوشه شوم، په زمکه پرمخې پرېوتلم. (۱۰) بیا یو لاس زه راو نیولم او په خپل ځای یې په لړزېدو سره په گوډو کړم. (۱۱) هغه وفرمائیل، ”اے دانیاله، ته ځدای پاک ته پېر گران یې، کومې خبرې چې زه تا ته کوم هغې ته غوږ ونیسه، او پاڅه ودرېره، ځکه چې زه تا له رالېرلې شوم یم.“ او کله چې هغه ما ته دا وفرمائیل، نو زه په لړزېدو سره ودرېدل. (۱۲) بیا هغه خبره جاری وساتله، ”اے دانیاله مه یرېره. د ورومبې ورځې نه کله چې تا خپل سوچ دې ته تیار کړو چې پوهه حاصله کړې او د ځدای پاک په وړاندې دې خپل ځان عاجز کړو، نو ستا دعا قبوله شوه، او زه د هغې په جواب کېنې راغلم یم. (۱۳) خو د فارس سلطنت روحانی شهزاده تر یو ویشتمه ورځو پورې زما مخه ونيوله. بیا میکائیل چې د فرشتو سردار دے، زما مدد کولو

له راغلو ځکه چې زه د فارس بادشاه سره گډر شوې وم. (۱۴) زه اوس راغله یم چې تاسو ته دا تشریح کړم چې په راتلونکی وخت کښې به ستا خلقو سره څه کیرې، ځکه چې د دې رویا تعلق د راتلونکی وخت سره دے. (۱۵) کله چې هغه ما ته دا خبرې کولې نو ما لاندې زمکې ته کتل او گونگا شوې وم. (۱۶) نو بیا یو لکه د انسان په شان ښکارېدو هغه زما شونډې مسح کړې، او ما خپله خوله کولاو کړه او خبرې مې شروع کړې. ما هغه چا ته څوک چې زما په وړاندې ولاړ وو وئیل، ”مالکه، زه د دې رویا په وجه اندېښنو راگېر کړې یم او په ما کښې زور ختم شوې دے. (۱۷) زه ستا نوکر څنگه تا سره خبرې وکړم، اے زما مالکه؟ زما زور ختم شوې دے او ساه مې ځی راځی. (۱۸) نو هغه څوک چې د بنی آدم په شان ښکارېدو زه یې بیا مسح کړم او ما له یې طاقت راکړو. (۱۹) هغه وفرمائیل، ”اے خدای پاک ته، گران انسانه مه یرېره. سلامت اوسه. اوس پاږه شه، پاږه شه.“ کله چې هغه ما سره خبرې وکړې، ما ته طاقت ملاو شو او ورته ومې ووئیل، ”اے مالکه اوس خبره وکړه، ځکه چې تا ما له طاقت راکړې دے.“ (۲۰) نو بیا هغه وفرمائیل چې، ”تا ته پته ده چې زه ولې تا له راغله یم؟ زه به زر د فارس د شهزاده خلاف جنگ له واپس لار شم، او څنگه چې زه لار شم، د یونان شهزاده به راشی، (۲۱) خو زه به اول تا ته هغه څه ووايم چې څه د حقیقت په کتاب کښې لیکلې شوی دی. د دوی خلاف هیڅ څوک هم زما مدد نه کوی بغېر د میکائیل ستاسو د شهزاده نه.

۱۱ (۱) او د داریوس میدی د بادشاهی په اول کال، زه ودرېدلم چې هغه مضبوط او تکړه کړم. (۲) نو بیا اوس، زه تاسو ته رښتیا وایم.

د قومونو په خپلو کښې جنگونه

په فارس کښې به نور درې بادشاهان راوچت شی، او بیا به څلورم بادشاه راشی، څوک چې به د هغوی ټولو نه زیات مالداره وی. هغه د خپل دولت په ذریعه

طاقت حاصل کړې دے، نو هغه به هر څوک د یونان د حکومت په خلاف راوچت کړی. (۳) نو بیا به یو زورور بادشاه راشی او هغه به په لوی اختیار سره بادشاهی کوی او هر څه چې یې زړه غواړی هغه به وکړی. (۴) خو د هغه د بنکاره کېدو نه وروستو به د هغه بادشاهی ټوکړې ټوکړې شی، او دا به په څلورو حصو تقسیم شی. دا به د ده اولاد ته پاتې نه شی، او نه به بیا هغه داسې طاقتوره وی لکه څنگه چې اول وه، ځکه د ده بادشاهی به د بېخ نه ختمه شی او نورو ته به حواله کړې شی. (۵) د جنوب بادشاه به مضبوط شی، خو د هغه یو آفسر به د هغه نه زیات مضبوط شی او هغه به د هغه نه په زیات طاقت سره په خپلو خلقو حکومت کوی. (۶) څو کاله پس به د جنوب او د شمال بادشاه په خپلو کښې اتحاد جوړ کړی. د جنوب د بادشاه لور به د شمال بادشاه ته د اتحاد جوړولو دپاره واده کړې شی، خو هغه به په خپل خاوند اثر رسوخ ونه ساتلې شی هغه او د هغې اثر رسوخ به ختم شی. نو هغه به بیا سره د خپل پلار او شاهي خدمت کوونکو ووژلې شی. (۷) نو بیا به د هغې د خاندان نه یو کس راوچت شی چې د هغې ځای ونیسی. او هغه به د شمال د بادشاه په فوج حمله وکړی او هغه قلعه گانو ته به ننوځی، هغه به د هغوی خلاف جنگ وکړی او کامیاب به شی. (۸) هغه به د هغوی معبودان، د هغوی د پیتلو بتان او د هغوی قیمتی د سپینو او سرو زرو سامان قبضه کړی او ځان سره به یې مصر ته یوسی. او د څو کالو پورې به هغه د شمال په بادشاه حمله ونه کړی. (۹) بیا به د شمال بادشاه د جنوب د بادشاه په سلطنت حمله وکړی خو هغه به واپس شی او خپل ملک ته به لاړ شی. (۱۰) د هغه زامن به د جنگ دپاره تیار شی او یو لوی لښکر به جوړ کړی، دا به لکه د سېلاب غوندې وی او جنگ به د هغه قلعه گانو ته ورورسوی. (۱۱) بیا به د جنوب بادشاه په غصه کښې راوځی او د شمال د بادشاه په خلاف به جنگ وکړی، څوک چې به لوی لښکر تیار کړی خو هغوی به هم شکست وخوری. (۱۲) کله چې فوج تباه شی نو د جنوب بادشاه کښې به غرور راشی او هغه به په زرگونو خلق مړه کړی، خو هغه به د پېر وخت پورې کامیاب نه شی. (۱۳) ځکه

چې د شمال بادشاه به بل لښکر راغونډ کړی، د وړومی لښکر نه به غټ وی، او یو څو کاله پس به هغه د یو لوی لښکر سره په هر قسمه وسلو سمبال راشی. (۱۴)

په هغه وخت کېنې به پېر خلق د جنوب د بادشاه خلاف راپاڅی. ستا د قوم پارېدلی خلق به د رویا په پوره کېدو کېنې بغاوت وکړی، خو هغوی به کامیاب نه شی. (۱۵) نو بیا به د شمال بادشاه راشی او قلعه بند ښار د قبضه کولو دپاره به د خاورو پیری جوړ کړی. د جنوب فوجیان به دوی ایسارولې نه شی، تر دې چې د ټولو نه ښه او زورور فوجیان به هم د هغوی مقابله نه شی کولې. (۱۶) حمله کونکې بادشاه به هم هغه څه کوی څه چې پې زړه غواړی، څوک به د هغه خلاف نه شی ودرېدلې. هغه به ځان په ښائسته ملک کېنې آباد کړی او هغه سره به د هغې د تباه کولو اختیار وی. (۱۷) هغه به یوه منصوبه جوړه کړی چې د خپل ټول سلطنت د زور سره راشی او هغه به د جنوب د بادشاه سره اتحاد وکړی. او خپله لور به هغه ته واده کړی د دې دپاره چې سلطنت تباه کړی، خو د هغه منصوبه به کامیابه نه شی او نه به فائده ورکړی. (۱۸) هغه به ساحلی علاقې خوا ته خپله توجو وگرځوی او په پېرو علاقو به قبضه وکړی، خو د یو بل ملک فوجی کمانډر به د هغه گستاخانه رویه ختمه کړی او په شرمونو به پې وشرموی. (۱۹) د دې نه پس به هغه خپل ملک کېنې خپلو قلعه گانو ته واپس شی خو هغه به تیندک وخورى او وبه غورزیږی نو د هغه نام و نشان به پاتې نه شی. (۲۰) د هغه په ځای به بل بادشاه راشی هغه به محصُول اخستونکی ولېږی چې شاهى شان و شوکت پرې وساتى. خو په لږو ورځو کېنې به هغه تباه شی، خو نه د غصې په وجه او نه د جنگ په وجه.

د شام یو بدعمله بادشاه

(۲۱) د هغه په ځای به یو بدعمله سرې بادشاه شی چې د بادشاهى حق به ورته نه وی حاصل. هغه به ناگهانه رابښکاره شی، او په سلطنت به حمله وکړی، په چالاکی او ټکی سره به بادشاهى قبضه کړی. (۲۲) د هغه په وړاندې به لوی لښکر

جارو شی، هغه او مشر امام به تباہ شی. (۲۳) هغه سره د لوظ کولو نه پس به هغه د هغوی سره دوکه وکړی او د لږو کسانو سره به هغه قدرت حاصل کړی. (۲۴) ناگهانه به مالداره صوبې ونیسی نو هغه به په هغوی حمله وکړی او هغه هر څه به حاصل کړی چې د هغوی پلار نیکه نه وو حاصل کړی. هغه به غنیمت، لوټ شوی دولت په خپلو ملگرو کښې تقسیم کړی. هغه به د قلعه گانو د قبضه کولو منصوبې جوړې کړی خو دا به د لږ وخت دپاره وی. (۲۵) د یو لوی لښکر سره به هغه زور ولگوی او په نرتوب به د جنوب بادشاه په خلاف جنگ وکړی. د جنوب بادشاه به هم د خپل لوی او طاقتور لښکر سره جنگ وکړی، خو هغه به د شمال د بادشاه په وړاندې د هغه منصوبو په وجه ونه درېږی کومې یې چې د هغه په خلاف جوړې کړې دی. (۲۶) هغوی څوک چې د بادشاه روتی خوری هغوی به د هغه د تباہ کولو کوشش وکړی، د هغه لښکر به ختم شی، او پېر به په جنگ کښې مړه کړی شی. (۲۷) نو دواړه بادشاهان به د شیطانی نه ډکو زړونو سره په یو مېز کښې او یو بل ته به دروغ ووائی، خو یو به هم کامیاب نه شی ځکه چې خاتمه به بیا هم په خپل مقرر وخت راشی. (۲۸) د شمال بادشاه به پېر دولت سره خپل ملک ته واپس شی، خو د هغه زړه به د مقدس لوظ خلاف شی. هغه به دې ته نقصان ورسوی او بیا به خپل ملک ته واپس لاړ شی. (۲۹) په مقرر وخت به هغه بیا په جنوبی ملک حمله وکړی، خو دې ځل به یې نتیجه د مخکښې نه بدله وی. (۳۰) د مغربی سمندر د غاړې کشتی به د هغه مخالف راشی، او هغه به زړه باییلی. بیا به هغه واپس شی او خپله غصه به د مقدس لوظ په خلقو وباسی. هغه به واپس شی او په هغوی به مهربان شی څوک چې مقدس لوظ هېروی. (۳۱) د هغه لښکر به راشی چې د عبادتگاه بې حرمتی وکړی او روزانه قربانی به بندې کړی. هغوی به هلته هغه ناپاکه بت ودروی کوم چې به تباہی راوی. (۳۲) بادشاه به په غوړو خبرو سره هغوی دوکه کړی چا چې لوظ مات کړی دے، خو کوم خلق چې خپل خدای پاک پېژنی هغوی به زورور وی او د هغه مقابله به وکړی. (۳۳) څوک چې هوښیار دی هغوی به پېرو ته صحیح تعلیم ورکړی، خو د څه

وخت دپاره به هغوی په تُوره قتل کړې شی یا به وسوزولې شی یا به قېد کړې
 شی او یا به لوټ کړې شی. (۳۴) کله چې هغوی راپرېوځی ورته به صرف لږ مدد
 مېلاو شی، او پېر چې مخلص نه دی ورسره به ملگری شی. (۳۵) څه هوبنیاران به
 قتل کړې شی، د دې دپاره چې د آخر وخت پورې صفا، خالص او بې داغه
 کړې شی ځکه چې مقرر وخت راتلونکې دې. (۳۶) بادشاه به هغه څه کوی څه
 چې بې زړه غواړی. هغه به خپل ځان د هر معبود نه اوچت او لوی گڼی او د
 خدای پاک خلاف به هم کفر وائی څوک چې د ټولو معبودانو خدای پاک دې.
 هغه به کامیاب شی تر هغه وخته چې د غضب وخت پوره شوې نه وی، ځکه
 څه چې وئیلې شوی دی هغه به پوره کیري. (۳۷) هغه به د خپل پلار نیکه
 معبودانو له عزت نه ورکوی او نه هغه معبود له کوم چې د بنځو خوښ دې، او
 نه به د یو معبود عزت کوی، خو هغه به خپل ځان د دې ټولو نه اوچت گڼی. (۳۸)
 د دې په ځای به هغه د قلعه گانو د معبود عزت وکړی، د هغه معبود کوم چې د
 ده پلار نیکه نه پېژندلو. هغه به د هغه عزت د سرو او سپینو زرو او قیمتی کانو او
 قیمتی تحفو ورکولو سره وکړی. (۳۹) هغه به د پردی معبود په مدد سره په
 مضبوطو قلعه گانو حمله وکړی او د هغوی به پېر عزت کوی څوک چې د هغه
 حکومت منی. هغه به هغوی په پېرو خلقو حکمرانان مقرر کړی او په اجر کښې
 به په هغوی زمکه تقسیم کړی. (۴۰) په آخر وخت کښې به د جنوب بادشاه هغه
 سره په جنگ شی، او د شمال بادشاه به د هغه خلاف د جنگی گاپو او آسونو
 سوارو او پېرو سمندری کشتو سره راوځی. هغه به په پېرو ملکونو حمله وکړی
 او هغوی به لکه د سېلاب غونډې ختم کړی. (۴۱) هغه به په بنائسته ملک حمله
 وکړی. پېر ملکونه به شکست وخورې، خو ادوم، موآب او د عمون مشران به د
 هغه د لاس نه بچ شی. (۴۲) هغه به خپل حکومت په پېرو ملکونو ومني، او مصر
 به ترې هم خلاص نه شی. (۴۳) هغه به د مصر د سرو او سپینو خزانی او ټول
 دولت قبضه کړی، او لیبیا او ایتھوپیا به هم هغه ته تسلیم شی. (۴۴) خو بیا به د
 مشرق او شمال افواگانې هغه پرېشانه کړی، او هغه به په پېره غصه کښې راوځی

چې پېر خلق تباہ او نیست و نابود کړی. (٤٥) هغه به شاهي خېمې د سمندر او د بنائسته مقدس غره په مينځ کښې ولگوي. بيا هم به د هغه خاتمه راشي، او هيڅ څوک به د هغه مدد نه کوي.

آخرت

١٢ (١١) په هغه وخت کښې به ميکائيل، د فرښتو لوی سردار څوک چې ستا د قوم حفاظت کوي، راوچت شي. هغه به داسې د مصيبت وخت وي چې داسې به د قومونو د پېدايښت نه تر دې وخت پورې نه وي شوي. خو په هغه وخت کښې به ستا د قوم نه هغوی بچ شي، د چا نوم چې د خدای پاک په کتاب کښې ليکلی شوي وي. (١٢) نو بيا به هغه گڼ خلق څوک چې په خاورو کښې پراته دي راپاڅي، څوک به د ابدی ژوند دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم دپاره. (١٣) څوک چې هوښيار دی د نمر د شغلو په شان به ځليږي، او هغوی څوک چې د پېرو خلقو ته د صداقت لارښودنه کوي، هغوی به لکه د ستورو په شان د تل دپاره ځليږي. (١٤) خو ته اے دانياله، دا کلام بند کړه او تر آخری زمانې پورې پرې مهر ولگوه. پېر خلق به اخوا ديخوا گرځي چې خپل علم کښې اضافه وکړي. (١٥) بيا ما دانيال وکتل چې زما په وړاندې دوه نور سړي ولاړ وو، يو د سيند په دې غاړه او بل پورې غاړه ولاړ وو. (١٦) په هغوی کښې يو د هغه سړي نه تپوس وکړو چې د کتان جامې يې اغوستې وې، او څوک چې د اوبو په غاړه ولاړ وو، ”نو دا هېرانېدونکې خبرې به نور په څومره وخت کښې پوره شي؟“ (١٧) د کتان د جامو والا سړي څوک چې د اوبو دپاسه وو هغه خپل دواړه لاسونه آسمان ته اوچت کړل او ما واورېدل چې هغه د ژوندی خدای پاک په نوم قسم وخوړو او وې فرمائيل، ”دا به د درې نيمو کالو پورې وي. کله چې په مقدسو خلقو ظلم ختم شي نو بيا به دا هر څه سر ته ورسېږي.“ (١٨) ما دا هر څه واورېدل، خو پوهه پرې نه شوم. نو ما ترې تپوس وکړو، ”زما مالکه، د دې ټولو

خبرو به څه انجام وي؟“ (۹) نو هغه جواب راکړو، ”اے دانياله، په خپله لار په آرام سره لار شه، ځکه چې تر آخره وخته پورې به کلام بند شي او مهر به پرې لگېدلې وي. (۱۰) پېر به پاک، بې داغه او صفا کړې شي، خو بدعمله به بدعمله پاتې شي. يو بدعمله به پرې هم پوهه نه شي، خو هغوی څوک چې هوبسيار دی، هغوی به پرې پوهه شي. (۱۱) د کوم وخت نه چې د روزانه قرباني ختمې شوې دی او د تباهي ناپاکه بت اېښودې شوې دې، د هغې نه به دولس سوه او نوي ورځې تېرې شي. (۱۲) بختور دی هغوی څوک چې ديارلس سوه او پينځه دېرش ورځو ختمېدو پورې صبر وکړي. (۱۳) ترڅو چې ستا تعلق دې په خپله لار تر آخره لار شه. ته به وفات شي، نو ته به په آخري ورځو کې بيا راژوندې شي د دې دپاره چې خپل ميراث درته ملاو شي.“